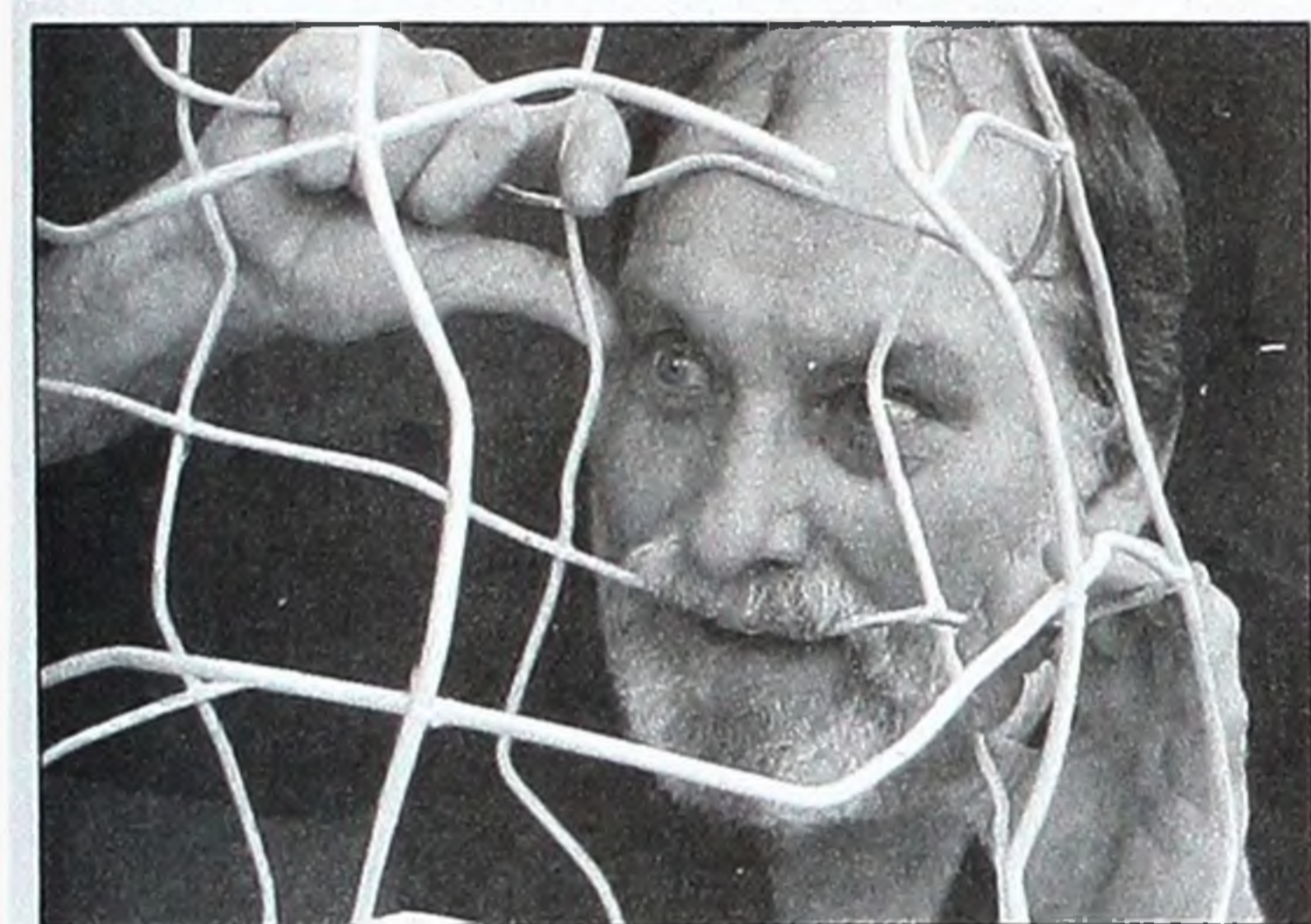

відомий в Україні дитячий центр, що в радянські часи іменувався піонерським табором, саме в ці дні відзначив своє 80-річчя. Нагородження супроводжувалося показом уривків із телефільмів і телепрограм-переможців, а також запальними концертними номерами творчих колективів Одеської області. Наступного дня відбулась творча зустріч зі знімальною групою кінофільму Миколи Засеєва «Таємниця, відома всім», а також з режисером телепрограми «Мультфільм на замовлення» (УТ-1) Валентиною Костильовою і творчою групою програми «Подорож у дитинство» (НТКУ) Іриною і Валеріаном Антоновичами. Обидві зустрічі супроводжувалися показом мультфільмів.

Ольга Скоморощенко

ЗІ СХОДУ — НА ЗАХІД: ДОНЕЦЬКИЙ ТЕАТР У ЛЬВОВІ

■ Сцена з вистави «Дев'ять ночей... дев'ять життів...». Донецький академічний український музично-драматичний театр. Режисер А.Бакіров.

З 17 по 26 вересня у Львові в рамках творчого обміну між Заходом і Сходом України відбулися гастролі Донецького академічного українського музично-драматичного театру, який давно є осередком української культури на Донеччині.

Театр засновано 1927 року вихованцем школи-студії МХАТ О.Загаровим (основу трупі склали актори славнозвісного «Березоля»). Невдовзі художнє керівництво перебрав на себе відомий режисер, народний артист України В.Василько, який вивів його на високий творчий рівень, виховав плеяду талановитих майстрів сцени. Сьогодні в Донецькому академічному театрі під керівництвом заслуженого працівника культури України Марка Бровуна працюють досвідчені режисери А.Бакіров, А.Бориславський, А.Кіракосян, В.Пінський, О.Аркадін-Школьник,

творчість яких відома широкому колу глядачів не лише в Донецькому регіоні, а й далеко за його межами. З великим успіхом гастролі театру проходили в Санкт-Петербурзі, Варшаві, Катовіце, Мінську, Таллінні, Кишиневі, Краснодарі, Красноярську, Казані, Благовещенську, Сочі, Саратові, Вітебську, Єкатеринбурзі, Сухумі та в багатьох інших містах. До Львова донеччани привезли свої найкращі вистави.

Музична комедія-бурлеск «Енеїда» за відомим твором І.Котляревського — одна з наймасштабніших українських постановок останніх років — занурює глядачів у стихію соковитого народного гумору, бурхливу круговерть музики, пісень і танців, стверджує відданість традиціям предків та прагнення зберегти національну самобутність. Свого часу ця яскрава вистава, в якій задіяна вся трупа театру, була удостоєна найвищої державної нагороди — Національної премії України ім. Тараса Шевченка (лауреатами стали режисер-постановник, заслужений діяч мистецтв України В.Шулаков та директор-художній керівник театру М.Бровун).

Вистава Віктора Шулакова «За двома зайцями» (за мотивами п'єси М.Старицького) вражає відкритою театральністю. Протилежні стихії фарсу і трагедії, бурлеску та ліризму гармонійно поєднуються у видовищній постановці, яка стала лауреатом Всеукраїнського театрального фестивалю «Таврійські ігри».

Жанр спектаклю «Любий друг» за мотивами роману Гі де Мопассана режисер-постановник Андрій Бакіров не випадково визначив як музичну адаптацію. Це спроба поговорити про актуальність проблем твору Гі де Мопассана простою і зрозумілою сучасному глядачеві мовою музики, ритму і танцю. Сприятливу атмосферу для цієї бесіди створюють вишукана сучасна сценографія Олени Богатирьової, хореографія Анатолія Бєдичева і Тетяни Берестової, музичне оформлення заслуженого діяча мистецтв України Євгена Кулакова.

Вистава Олександра Аркадіна-Школьника за п'єсою словацького драматурга Освальда Заградника «Соло для годинника з боєм» поєднує в собі лірику та іронію, спогади про минуле і мрії, спрямовані в майбутнє. Це філософська і зворушлива історія про необхідність цінувати кожен мить життя і про вміння поступитися місцем новому поколінню.

Постановка А.Бакірова «Кохання в стилі бароко» за п'єсою Ярослава Стельмаха визнана найкращою виставою на фестивалі «Театральний Донбас»—2004. Оригінальні костюми, цікава сценографія та світлові ефекти з перших хвилин захоплюють увагу глядачів, а надзвичайна легкість та динамічність спектаклю, блискучий гумор та чудова гра акторів примушують забути про все, крім сценічного дійства.

Незвичайна, сповнена загадок вистава А.Бакірова «Дев'ять ночей... дев'ять життів...» за п'єсою сучасного французького драматурга Матея Вішнека поставлена на Малій сцені. У цій нейМОВІРНІЙ пригоді стираються межі часу та простору, стають можливими найфантастичніші речі, а реальність втрачає свої звичні обриси. І в цій новій реальності є тільки Він, Вона та чарівна мелодія саксофона. Є тільки дев'ять побачень, дев'ять ночей, кожна з яких — таїна і одкровення, радість і смуток, спогад і забуття.

Майже одночасно з львівськими гастроями донеччан у Донецьку пройшли гастролі Національного академічного українського драматичного театру ім. М.Заньковецької. Така творча акція обміну між Заходом і Сходом України дасть змогу ближче ознайомитися з культурним життям регіонів, сприятиме духовному збагаченню та об'єднанню двох мистецьких і культурних центрів країни, утворюючи культурну вісь в українському театрі: Львів — Київ — Донецьк.

Гастролі пройшли з успіхом, на кожну виставу були аншлаги.

(За матеріалами прес-релізу)

150 РОКІВ МАРІЇ ЗАНЬКОВЕЦЬКІЙ

4 серпня 2004 року виповнилося 150 років від дня народження однієї з найяскравіших актрис у театральному просторі кінця XIX — початку XX століть, першої народної артистки України Марії Заньковецької. З нагоди цієї дати у Києві, в приміщенні театру «Сузір'я», з 25 по 27 вересня пройшов Міжнародний театральний фестиваль «Марія», єдиний у світі фестиваль жіночих моновистав.

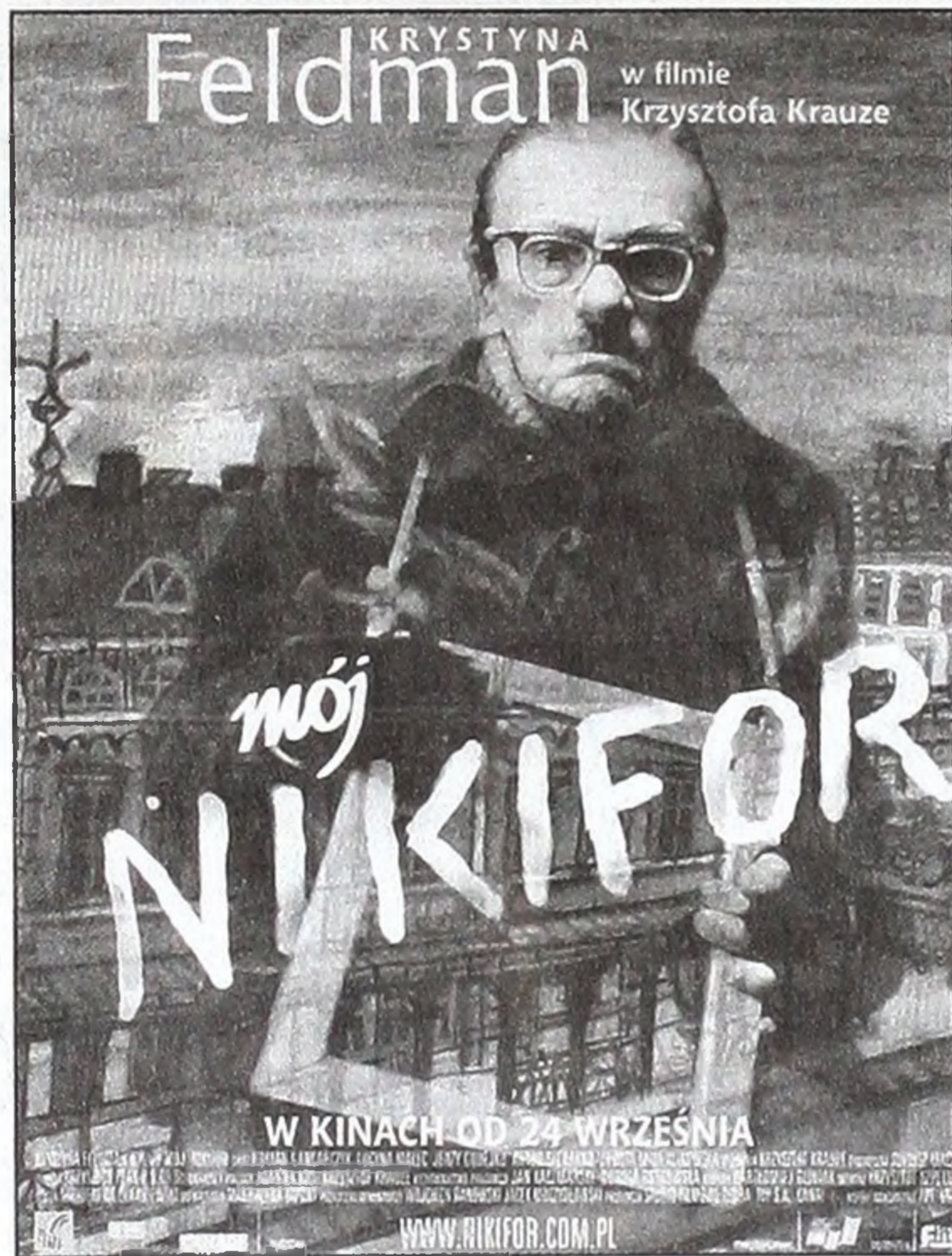
25 вересня відбулось відкриття виставки «У сузір'ї Заньковецької». Відкрився фестиваль виставою «Посаг кохання» за п'єсою Г.Г.Маркеса «Любовний одвіт чоловікові в кріслі» у виконанні народної ар-

тистки України Лариси Кадирової. Прошла також вистава «Кайдашиха» за І.Нечуєм-Левицьким (виконавиця — народна артистка України Лідія Кушкова з Дніпропетровська).

Вистави «Догоріла свічка» (заслужена артистка Білорусії Галина Бальчевська) та «Маленька щаслива монетка» (Наталія Воцилова, Польща) пройшли 26 вересня. 27 вересня — вистава «Квітка-невіста», в якій стародавні народні співи лунали у виконанні Наталі Половинки. Завершився фестиваль круглим столом «Актриса». Напередодні фестивалю, 21 вересня, у приміщенні «Сузір'я» відбулася презентація книжки «Талан. Життя і творчість Марії Заньковецької» видавництва «Мистецтво».

Олена Клименко

«МІЙ НИКИФОР»

У польському фільмі «Мій Никифор» режисера Криштофа Краузе головну роль українця, художника-примітивіста Никифора з Криниці зіграла Крістіна Фельдман. Продюсер картини — відомий польський режисер — Юліуш Махульський. Попередній фільм Краузе — «Борг» (1999) — здобув Золотого Лева у Венеції.

РЕТРОСПЕКТИВА ЄВГЕНА ДЕСЛАВА

В Парижі, в Центрі Помпіду в квітні цього року пройшла перша в світі ретроспектива фільмів Євгена Деслава, українського режисера і журналіста, який в середині 20-х працював кореспондентом українського журналу «Кіно» в Парижі, а потім став

французьким режисером. До ретроспективи було випущено каталог, упорядкований Любомиром Госейком.

А ТРАМВАЙ ІДЕ...

Ще одну нагороду — спеціальний приз — на міжнародному кінофестивалі, цього разу в Японії (X фестиваль анімаційного кіно в місті Хіросіма) дістала стрічка Степана Коваля «Йшов трамвай №9». Це свідчить, що мова цього фільму, який розповідає про наше життя, зрозуміла на всіх континентах.

ЧИМ МЕНШЕ ФІЛЬМІВ... ТИМ БІЛЬШЕ ПРЕТЕНЗІЙ НА «ОСКАР»

Такий парадокс спостерігаємо в Україні. І якщо минулого року Україна висунула на премію Американської кіноакадемії «Мамая», то це було природно — той фільм міг представляти нашу країну і давати про неї уявлення. Цього року ми висуваємо стрічку Павла Чухрая «Водій для Віри». Так, це спільне російсько-українське виробництво, так, там одну з головних ролей грає Богдан Ступка, але сам зміст картини України не стосується. Як і режисер, хоча ЗМІ й розводяться про те, що його батько Григорій Чухрай в 50-х роках працював на Київській кіностудії. Якби представники ЗМІ, котрі це пишуть, прочитали мемуари Григорія Чухрая «Мой кинематограф», то вони б не висували це як аргумент на захист українськості «Водія».

УКРАЇНСЬКИЙ АКТОР У ФІЛЬМІ, ЩО СТАВ ПОДІЄЮ В РОСІЇ

На 25 сторінці цього номера Р.Бучко стверджує: у нас настільки погано з акторами, що «польський режисер не знайшов актора на роль Богуна», не згадавши при цьому, що той самий Єжи Гофман знайшов актора на роль Богдана Хмельницького. І ось сьогодні цей актор знову вразив кіноглядацьку аудиторію, в тому числі журі Московського МКФ. Йдеться про блискуче виконання Богданом Ступкою ролі псковського мужика у фільмі Д.Месхієва «Свої». Наскільки мало рацію журі, присутивши акторові приз за краще виконання чоловічої ролі, могла пересвідчитися й українські глядачі фільму, показаного на відкритті МКФ «Молодість». Про фільм читайте в наступному номері.

Головний редактор ■ Брюховецька Лариса
Редколегія ■ Безгін Ігор, Буняк Любомир, Газда Януш, Польща, Гладій Григорій, Канада, Горський Вілен, Ілленко Юрій, Коваль Олександр, Романюк Григорій, Сіксу Елен, Франція, Скуратівський Вадим, Ступка Богдан, Чміль Ганна
Редакція ■ Кандинська Віра, Брюховецька Ольга, Вірясова Інна
Літредактор ■ Панченко Людмила
Менеджер ■ Клименко Олена
Художній макет ■ Брюховецька Оксана
Веб-дизайн ■ Бондаренко Тетяна
Інтернет-версія Корнійчук Дмитро

Здано на виробництво з готових позитивів 26. X.2004. Формат 60x84 1/8. Папір офсетний. Умовн. друк. арк. 7,46. Умовн.фарб.відб. 9,32. Обл.-вид. арк. 5,17. Тираж 1000 пр. Ціна вільна. Зам. № від 27.X.2004. Редакція журналу «Кіно-Театр». Друкарня ООО «Науково-виробнича фірма «MARCH-A». т. 451-42-17 Адреса редакції: 04070, м.Київ, вул.Г.Сковороди, 2, НаУКМА, корп.1, к.216. Телефон редакції 416-60-96. e-mail: ktm@ukma.kiev.ua web-site: http://www.ktm.ukma.kiev.ua

автори №6(56).2004:

Лариса Іванишина — кіноритик
Петро Яровенко — завідувач відділу Національного центру Олександра Довженка
Оксана Бувайлик — театральний критик
Теттет Кайнен — театральний критик
Віра Кандинська — літературознавець, аспірантка НаУКМА
Тетяна Кононенко — культуролог
Валентина Грицук — театрознавець
Людмила Гуренко — театрознавець
Валентина Антонюк — доктор культурології, в.о. професора НМАУ ім. П.І.Чайковського
Олександр Безручко — кінорежисер, кінознавець
Роман Бучко — культуролог (Львів)
Катерина Шандибіна — кінознавець, редактор кіностудії ім. О.Довженка
Богдан Жолдак — письменник, драматург
Микола Княжицький — тележурналіст, кінопродюсер
Арам Геворкян — кінопродюсер
Лариса Брюховецька — кінознавець
Ольга Брюховецька — культуролог, аспірантка НаУКМА
Ганна Косенко — студентка НаУКМА
Станіслав Мензелевський — студент НаУКМА
Віра Доленко — журналіст
Людмила Лемешева — кінокритик, сценарист
Михайло Собуцький — доктор філології, завідувач кафедри культурології НаУКМА
Людмила Горделадзе — директор кінотеатру «Жовтень»
Олена Клименко — студентка НаУКМА

Ілюстрований журнал. Видається з 1995 року. Реєстраційне свідоцтво КВ№ 1303. Передплатний індекс 74249 Засновники — Національний університет «Києво-Могилянська Академія», за участі Міністерства культури і мистецтв України, Подільської районної держадміністрації м.Києва. Журнал виходить раз на два місяці.